

תת"ע 35858/03 - בן אוריה יצחק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 35858-03 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' בן ארויה

בפני המבקש נגד המשיבה
כב' השופט אריה זרזבסקי
בן אוריה יצחק ע"י עו"ד ניר שלום
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה המתייחסת לגזר דין אשר ניתן בתיק זה ביום 07.10.03 בהעדר המבקש.

המבקש הורשע בין השאר בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פג תוקף בשנת 1993) ונדון בין היתר ל - 5 חודשי פסילה של רישיון הנהיגה.

המבקש לא הפקיד רישיון ואף לא תצהיר שאין ברשותו רישיון.

המבקש עתר כי הפסילה תחושב מיום גזר הדין.

המבקש ביקש לקיים דיון במעמד הצדדים ודיון זה התקיים ביום 26.2.14.

המבקש טען כי הואיל ורישיון הנהיגה שלו פקע שנים רבות, יש לראותו כבלתי מורשה, אשר אינו חייב בהפקדת רישיון.

כמו כן טען המבקש לתחולתה של תקנה 557 (ד) לפיה אם לא ניתנה הצהרה לפי תקנה זו ורישיונו של בעל הרישיון שנפסל פקע ולא חודש, יתחיל מירוך תקופת הפסילה מהיום שלמחרת פקיעת תוקפו של הרישיון.

דיון והכרעה

סעיף 42 לפקודת התעבורה קובע לעינינו כדלקמן:

"(א) פסילה שהטיל בימ"ש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו, תחל ביום מתן גזר הדין, אם לא הורה ביהמ"ש הוראה אחרת.

:

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:

(1) תקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה על כך בתקנות ובדרך שנקבעה"

תקנה 556 לת"ת קובעת כי:

"נפסל בעל רישיון ע"י בימ"ש ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה".

תקנה 557 קובעת כי חובה להמציא לרשות את הרישיון גם אם הוא אינו בתוקף ובמידה ואין רישיון נהיגה להצגה יש להגיש תצהיר ערוך כדין למזכיר ביהמ"ש. מהאמור לעיל עולה החובה להמציא רישיון נהיגה למזכירות בהמ"ש שהורה על הפסילה לאחר שהודע לבעל הרישיון על הפסילה, גם אם הרישיון פקע.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביטון קבע ביהמ"ש כי הוראות תקנה 556 לת"ת משלימות את סעיף 42 (ג)(1) לפקודת התעבורה ומפרטת כיצד על נאשם שרישיונו נפסל, עליו להמציא את רישיון הנהיגה לאותו בימ"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה.

ביהמ"ש מציין כי מתקין התקנות ראה חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון נהיגה, בין אם היא עדיין בתוקף ובין אם תוקפו פקע קודם לגזר הדין.

מתקין התקנות טרח וקבע סדר חלופי למי שרישיון הנהיגה אינו בידו ועל כן אינו יכול להפקידו ועליו להפקיד תצהיר מתאים. הסדר זה חל על רישיון שתוקפו פקע ומרוץ הפסילה יחל מיום המצאת התצהיר לרשות.

ביהמ"ש מסכם וקובע לאמור:

"העולה מכל האמור הוא שסעיף 42 (ג) לפקודה קבע עיקרון אחריו אין מהרהרים ולפיו התקופה שחלפה מיום גזר הדין ועד למסירת הרישיון לרשות המוסמכת, לא תבוא במנין תקופת הפסילה, בעקבות קביעתו של אותו עיקרון נקבע ההסדר שבתקנה 557, שהוא מינהלי באופיו, שהנחיותיו לענין מסירת הרישיון או חליפו (תצהיר) ברורות וממילא אין צורך להידרש לו, לא במסגרת גזר הדין ולא בבקשות נוספות מן הסוג שהוגשו לערכאות קמא ("בקשה לחישוב תקופת פסילה") (ראה פסקה 7 לפסה"ד).

אין לקבל את טענת המבקש כי יש לראותו כבלתי מורשה לאור העובדה כי פג תוקף רישיונו לפני שנים רבות, לאור ההוראות המפורשות בלשון הפקודה והתקנות.

טענת המבקש כי חלה בעינינו תקנה 557 (ד) אין לה בסיס.

תקנה זו בוטלה בשנת תשס"ג - 09.01.03, ואולם גם אם היתה בתוקף, לא היה בה כדי לסייע למבקש, מאחר ותקנה כי חלה על מי שנפסל מלהחזיק ברישיון נהיגה שהיה בתוקף בעת מתן גזר הדין ולאחר מועד זה אבד והנאשם לא טרח להמציא תצהיר על האובדן למזכיר ביהמ"ש.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביטון דחה ביהמ"ש את הפרשנות לפיה בכל מקרה של פקיעת רישיון, גם אם פקע קודם לגזה"ד בו נפסל הרישיון, מתחילה הפסילה ביום הפסילה וקבע כי גישה זו אינה מתקבלת על הדעת, מאחר ואין להעמיד את מי שרישיונו לא היה בתוקף בעת שנפסל ע"י ביהמ"ש, במצב טוב יותר ממי שרישיונו היה בתוקף בעת שנפסל. (ראה פסקה 5 לפס"ד).

בנסיבות העניין ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לחישוב פסילה שהוגשה על ידי המבקש.

לפנים משרות הדין אני מורה כי המזכירות תוציא אישור הפקדה למבקש מיום הגשת הבקשה.

ניתן היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.